

[Erik Eriksen.]

produkter, kommer den højtærede økonomi- og arbejdsminister hjem og afgiver meget optimistiske udtalelser. Derefter går der nogen tid, og vi er midt i afsætningsforhandlingerne — forhandlinger, der er meget, meget vanskelige — og så kommer udenrigsministeren med sin erklæring. Jeg tror ikke, at partirepræsentanterne har bedt den højtærede udenrigsminister om at komme med en sådan erklæring, og det, jeg kritiserer, er tidspunkterne for afgivelsen af disse erklæringer. Det illustrerer måske min tankegang bedst, at en købmand i hvert fald ikke ville have udtrykt sig således. Mine udtalelser har overhovedet ikke noget med tankskibsproblemer eller med den sag at gøre. Det er udenfra en forretningsmæssig betragtning, jeg har kritiseret.

Jeg har iøvrigt tidligere udtalt mig om mit syn på regeringens økonomiske politik, og jeg tør vel gå ud fra, at dette syn ikke er ukendt, hverken for regeringen eller for offentligheden. Heller ikke her skal jeg trætte med gentagelser, men kan ikke lade være at sige, at jeg lyttede med meget stor interesse til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)s udtalelser om valutavanskelighederne, hvor det ærede medlem med et farligt, men på den anden side meget illustrerende billede understregede, at også på Christian den Andens tid var der valutaunderskud. Det ærede medlem husker måske også, at Christian den Anden blev fjernet fra styret under de mest tragiske omstændigheder. Derfor siger jeg, at jeg har ikke noget at indvende mod dette billede, men set fra det ærede medlems synspunkt kan det måske være lidt farligt at bruge det, for det dækker de følelser, vi har ovre i vor side i salen. (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Hvad mener det ærede medlem om Knud Kristensen?). Hvad jeg mener om Knud Kristensen? Jeg forstår ikke dette spørgsmål fra den højtærede statsminister, men så meget har jeg stadigvæk tilovers for Knud Kristensen, at jeg synes, det ville være urimeligt at sammenligne ham med Christian den Anden.

Hvad angår de økonomiske problemer, har jeg lyst til at gøre den tilføjelse, at efter det nylig afsluttede forlig, og inden dette forlig er ført ud i livet, oplever vi altså, at den højtærede handelsminister siger, at

det ikke er tilstrækkeligt, og at den højtærede statsminister følger handelsministerens udtalelser op og i programerklæringen bebuder nye indgreb. Hvad er det, man tænker på? Foreligger der noget forslag, som regeringen har udarbejdet, men som vi andre endnu ikke har fået kendskab til?

Jeg kan ikke lade være at sige, at jeg har lagt mærke til, at man har en vis trang til at bebrejde os andre, at vi ikke skaber tillid, når vi siger vor mening om regeringen og dens politik. Men heller ikke de udtalelser, jeg her har nævnt, kan være egnede til at skabe tillid, og de styrker da i hvert fald heller ikke den danske kronens omdømme, som den højtærede statsminister var inde på.

Må jeg i parentes gøre opmærksom på, at jeg forleden så i det amerikanske tidsskrift „News Week“, som hver uge bringer en oversigt over de forskellige valutaers værdi i forhold til den officielle dollarkurs, at den officielle kurs for Danmarks vedkommende er 6 kr. 92 øre for 1 dollar. Den uofficielle kurs, altså hvad man i danske kroner skal betale for 1 dollar i det frie marked, var den 7. juni den samme som den officielle, men ifølge den opgørelse, jeg har fra den 24. september, måtte der i New York betales 7 kr. 27 øre for 1 dollar. Jeg skal ingen kommentarer knytte til dette, jeg nævner det kun i forbindelse med statsministerens ønske om at skabe tillid til kronen. (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Styrke kronen!). Ja, det kan nok gøres nødvendigt, at den højtærede statsminister beder om støtte til at styrke kronen; jeg tror ikke, hans regering magter det. (*Afbrydelse af statsministeren* [Hans Hedtoft]). Hvis nu den højtærede statsminister kunne være stille et øjeblik, ville det være rart; jeg forstår nok, at det kan være vanskeligt, og jeg sætter ellers megen pris på at sludre med statsministeren, men det er lidt ubehageligt for mig, at den højtærede statsminister hele tiden vil hjælpe mig med min tale; jeg tror, jeg kan den selv.

For mig at se er programtalen ikke egnet til at skabe tillid omkring regeringen. Programtalen er en serie af spørgsmål og vage udtalelser uden angivelse af, hvad regeringen selv vil udover at blive siddende. I denne forbindelse kan det spørgsmål rejses, hvad parlamentarisme er. Det er regeringens grundlovsmæssige ret til at blive